

אי אכיפת החוק על מעסיקים ישראלים בשטחים

בשנת 2008 תבעו 43 עובדים פלסטינים את חברת "אבן בר" ובעליה אייל יונה, על אי-תשלום שכר מינימום וזכויות סוציאליות מאז תחילת עבודתם בשנת 2004. בצירוף ריבית והצמדה הגיע חובה של החברה לעובדים לסך 4.7 מיליון שקל (נכון ל-2007). את העובדים ייצג עו"ד אופיר רונן. במהלך הדיון המשפטי המתמשך הסכימו 30 עובדים להסתפק בהצעות פשרה נמוכות.

כעבור חמש שנים, פסק השופט דניאל גולדברג (בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים) (עב 2549/08) כי חברת אבן בר תשלום לעשרת העובדים שהמשיכו בתביעתם סכום של 584,000 שקל.

פסק הדין שניתן ב-13 ביוני 2013 מגולל מסכת ארוכת שנים של ניצול שיטתי של עובדים רק בשל היותם "פלסטינים מהשטחים". לטענת המעסיקים, בנסיבות גיוס הפועלים לעבודה על ידי 'ראיס' פלסטיני, שהיה עובד החברה והממונה על העובדים הפלסטינים, ומשך הזמן הארוך שבו עבדו, היה ברור שהצדדים הסכימו ביניהם שהתקשרותם תהיה לפי דין האזור (הדין הירדני) ולא לפי דיני העבודה הנוהגים בישראל.

העסקת פועלים פלסטינים באמצעות קבלני עובדים היא אמצעי נפוץ בקרב מעסיקים שמטרתה ל"שחרר" כביכול את המעסיק מאחריותו לעובדיו. בנוסף לכ-100 פועלים פלסטינים הועסקו באבן בר גם כ-15 עובדים ישראלים, בעיקר בתחומים המינהליים, שתנאי העסקתם נקבעו לפי הדין הישראלי. השופט גולדברג, שקיבל את מרבית תביעות העובדים, דחה את טענת הנתבעים ופסק כי 'הלכת קו לעובד', שנפסקה באוקטובר 2007 בבית המשפט העליון (5666/03), מחילה את עקרון השוויון על כלל המועסקים בידי ישראלים, וכי דין העבודה הישראלי חל על כלל העובדים הפלסטינים המועסקים "במובלעות הישראליות" בשטחים. זאת, כיוון שלמפעל הפועל בשטחה של רשות מקומית ישראלית יש חלק בכלכלה הישראלית מהיותו משלם מסים בגין העסקת עובדים פלסטינים לרשויות הישראליות, ובשל שיקולים נורמטיביים, שביסודם – עקרון השוויון.

מרבית התביעות נגד חברת אבן בר התקבלו, ולכל אחד מעשרת התובעים נפסקו סכומים הנעים בין 42 ל-70 אלף שקל לשקל. הסכום הכולל שנפסק לטובתם עומד על כ-584,000 שקל"ח. שערן בנפשכם אילו רווחים הפיקו בעלי החברה על גבם של עשרות עובדים פלסטינים שהועסקו בה במהלך השנים.

מפעל אבן בר הוא דוגמה אחת (אך לא ייחודית) שמייצגת נורמה פסולה שהשתרשה בקרב חברות ומפעלים בבעלות ישראלית המעסיקים עובדים פלסטינים באזורי התעשייה שהוקמו בשטחים הכבושים. פסיקת בג"ץ לא הפסיקה את התופעה ולא הניעה את משרד הכלכלה (התמ"ת לשעבר) להדק את הפיקוח ולהגביר את אכיפת החוק. אפלייתם המכוונת של העובדים הפלסטינים בהתנחלויות נמשכת עד כדי חשש לביזיון בית המשפט. עשרות תלונות הועברו ומועברות על ידי קו לעובד למחלקת האכיפה במשרד התמ"ת והמשרד אינו מגיב. במקרים הבודדים שבהם בוצעה בדיקה לא פורסמו הממצאים, וככל הידוע לנו גם לא ננקטו צעדים כנגד החברות. במאי 2006 דווח לנו כי פקח מטעם משרד התמ"ת ביקר במפעל אבן בר בעקבות התלונות שנצברו נגדו, אך למפעל לא נרשם דו"ח ונגד בעליו לא ננקטו כל צעדי ענישה.

ואין זה המקרה היחיד, כפי שחושף דו"ח מבקר המדינה לשנת 2011: "...בביקורת עלה, כי אף שחלפו כארבע שנים מיום פסיקת בג"ץ מאוקטובר 2007, שבה נקבע, כי האבחנה הקיימת בין עובד ישראלי לעובד פלסטיני המועסק באיו"ש היא, בנסיבותיה, פסולה, עבודת המטה הבין-משרדית בנושא בחינת הצורך בתיקון תחיקת הביטחון בנוגע לדיני עבודה נמצאת רק בתחילתה" ([פרק שביעי](#): אזורי תעשייה באיו"ש והמגזר הכפרי).

מספר העובדים הפלסטינים המורשים לעבוד בישראל מוגבל במכסות שנקבעות מעת לעת על ידי הממשלה. המכסה המותרת כיום, לפי אתר האינטרנט של המינהל האזרחי המפרסם את מכסות העובדים הכוללת לענפים השונים, עומדת על 44,450 עובדים. לעומת זאת, אין הגבלה על מכסות העובדים הפלסטינים בהתנחלויות ובאזורי התעשייה שבקו התפר שבהם גם הקריטריונים להעסקת פלסטינים גמישים יותר מאלה

הנוהגים בישראל. בהתנחלויות ניתן להעסיק רווקים מגיל 18 ומעלה ואילו למעסיקים בישראל מתירה המדינה להעסיק פלסטינים מבני 24 ומעלה, נשואים והורים לילדים.

מנתוני הלשכה המרכזית הפלסטינית לסטטיסטיקה, לרבעון האחרון של 2012, עולה כי שיעור האבטלה בגדה המערבית עומד על 20.1%. אבטלה בשיעור כה מאיים יחד עם הקשיים בקבלת אישורי עבודה בישראל מאלצים את הפלסטינים לחפש עבודה בהתנחלויות ובמפעלים שהוקמו באזורי התעשייה, חרף ידיעתם כי שכרם ותנאי עבודתם יהיו פחותים מאלה שבתחומי המדינה. המפעלים הללו נהנים הן מן היתרונות הכלכליים שמוענקים להם באזורים שקבלו מעמד של אזורי עדיפות לאומית, והן מעצימת עיניים מתמשכת של הרשויות בכל הנוגע לזכויות העובדים. כך מתהווה קרקע נוחה לניצול עובדים חסרי קלפי מיקוח זולת האפשרות לתביעה משפטית לאחר הפסקת עבודתם, כאשר אינם חוששים עוד לאבד אותה. במצבם הזה העובדים מפסידים חלק ניכר מזכויותיהם בגלל התיישנות, ובמרבית המקרים תביעותיהם מסתיימות בפשרות המאלצות אותם להסתפק בסכומים נמוכים בהרבה מאלה שמגיעים להם.

פסק הדין החשוב במשפט 'אבן בר' הניע אותנו לפרסם נייר עמדה ובו רשימה חלקית ביותר, אך משמעותית, של חברות ומפעלים בשטחים שנתבעו על הפרת חוקי העבודה על ידי עובדיהם הפלסטינים. מעטים מכלל העובדים הפלסטינים שזכויותיהם מופרות פונים לבתי הדין לעבודה בישראל יחסית לשיעורן של הפרות החוק. לפיכך יש לקחת בחשבון את חלקיות המידע המתפרסם בפומבי וכי תביעות רבות מסתיימות בהסכמי פשרה שאינם נחשפים לציבור. המידע המתפרסם ברשימה זו נגיש לציבור באתרי אינטרנט ובמאגרי מידע עסקיים ומשפטיים, ואף על פי שאין הוא אלא מדגם אקראי מצומצם הוא ממחיש היטב את המצב.

ראוי לציין, כי מרבית החברות שנתבעו על ידי העובדים מדורגות במאגרי המידע העסקיים כחברות שמצבן הכלכלי סביר ומעלה, וחלקן הגדול מקבלות ציונים טובים בסעיף "מוסר התשלומים". מצער להיווכח שלהפרות שיטתיות של חוקי העבודה, שקיבלו ביטוי בפסקי דין, אין השפעה על דירוג החברות וכי ריבוי תביעות משפטיות מאזכר כ"מידע התרעתי" בלבד הנתון לשיקולי המשקיע, הספק או הלקוח.

יש לקוות כי הפירסום המוצע כאן כפעולה של אכיפה אזרחית יביא להגברת האכיפה המדינתית ולהפסקתו של עושק העובדים הפלסטינים המהווה רובד יסודי בכלכלת הכיבוש.

א.ס. מדפי ירושלים מפעל לייצור רהיטי מתכת בע"מ – מעלה אדומים

חברה פרטית. ידועה גם בשמה המסחרי "מטאליק". החברה עוסקת בתכנון, ייצור והרכבה של מידוף ומדולרי, בעיקר עבור מחסנים לוגיסטיים.

בעלות: ארקדי וסילביה קושניר מירושלים. מנכ"ל: אדי קושניר.

מספר עובדים: במהלך 2012 הגדילה החברה את מצבת העובדים במטרה לצמצם את היקף העבודה באמצעות קבלנים.

לקוחות: חברות תעשייתיות ומסחריות; רשתות שיווק, ביניהן רשת 'מגה'. UPS; מוסדות, ביניהם המרכז הרפואי אסף הרופא ומשטרת ישראל.

מחזור המכירות לשנת 2012 היה 11.9 מיליון שקל. מ-2010 החלה החברה לבצע פרויקטים גדולים של מידוף שהכפילו את מחזורי ההכנסות שלה. החברה סרבה להציג מסמכים כספיים לחברת הדירוג.

ב-2011 וב-2012 נתבעה החברה על ידי 2 עובדים פלסטינים בסך 26,296 שקל. ב-2013 התקבל פסק דין (תע"א 10-1369) בתביעה שהוגשה בשנת 2010.

ס', פועל פלסטיני מאיזור יריחו, עבד חברת מדפי ירושלים במשך שנתיים וחודשיים. החל ב-20 במאוס 2005 עד 15 ביולי 2007. כשלוש שנים לאחר מכן תבע ס' את החברה בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים, באמצעות עו"ד האשם מסארווה, לתשלום הפרשי שכר מינימום, פיצויי פיטורים, חלף הודעה מוקדמת, דמי הבראה, פדיון חופשה ודמי חגים. הוצע לו להסכים לפשרה אך הוא סירב והעדיף להמשיך בהליך המשפטי. בפסק דינה, שניתן ב-21 במאוס 2013, דחתה השופטת שרה שדיאור את טענת החברה כי שילמה לעובד את מלוא זכויותיו לפי החוק הירדני, וכי פסיקת בג"ץ תקפה רק ממועד פרסומה באוקטובר 2007. בפסק הדין חוייבה החברה לשלם לעובד את תביעותיו בסכום כולל של 59,521 שקל.

המיוחד בסיפורו של ס' הוא סירובו להתפשר על זכויותיו והתעקשותו על הכרעה משפטית. זה לא עניין של מה בכך כיוון שלמרבית העובדים אין יכולת כלכלית לחכות שנים, ייצוג משפטי טוב ודי ראיות..

מתאים לי חנויות (1997) בע"מ – מפעל הביגוד באזור התעשייה ברקן

חברה פרטית המפעילה את רשת האופנה 'מתאים לי'. הרשת משוקקת בגדי נשים וגברים למידות גדולות ומפעילה למעלה מ-90 סניפים ברחבי הארץ. כמחצית מהסניפים מופעלים בידי זכיינים. אך הסכמי השכירות והמלאי בידי החברה.

בעלות: אבי מלכה (באמצעות חברת אם "מלכה ריטייל גרופ בע"מ". מנכ"ל: יוסף אבי. ברות שלובות: ריטייל אוטלט בע"מ (ביגדי נשים); אבי מלכה ניהול ונכסים בע"מ (שירותי ניהול); ג'אמפ אופנה בע"מ (הלבשה לנשים ונעורות), שנרכשה על-ידי אבי מלכה בסוף שנת 2009 לאחר שנקלעה לקשיים. כידוע, במאוס 2013 רכש מלכה את אופיס דיפו ב-42 מיליון שקל שקל.

מספר עובדים: 250 (נכון לספטמבר 2012).

מחזור מכירות יציב בשנים האחרונות: כ-130 מיליון שקל. לא הוצגו דו"חות כספיים. רוב רכישות החברה הן בחו"ל, בעיקר בסין ובתורכיה.

חברת הדירוג ביקשה מהנהלת החברה תגובה על ריבוי התביעות, שהוגשו נגדה בבית הדין לעבודה ונמסר לה מטעם החברה, כי מדובר בעובדי שטחים של מתפרות המשמשות כספקים של החברה. וכי החברה הינה צד ג' בתביעות אלו.

מאז 2011 עד אפריל 2013 נתבעה החברה על ידי 32 עובדים פלסטינים בסך 365,689 שקל.

יוסף מוחמד אלשייך מהכפר עזון עתמה הועסק על-ידי חברת "מתאים לי" במפעל הביגוד שלה שבאזור התעשייה ברקן. החל ב-24 בפברואר 2010 עד פיטוריו ב-18 בדצמבר 2011. במאוס 2012 תבע העובד באמצעות, עו"ד האשם מסארווה את החברה בבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב (37538-03-12). לפי כתב התביעה השתכר אלשייך 12 שקלים לשעת עבודה (כמחצית משכר המינימום הקבוע בחוק). הוא עבד 5 ימים בשבוע מ-8 בבוקר עד 9 בערב, ולעיתים הועסק במשמרת לילה בלי לקבל גמול שעות נוספות. הוא לא קיבל ממעסיקו תלושי שכר ולא רישום נוכחות. הוא פוטר על ידי מנהל המפעל עקב סירובו לחתום על מסמך היעדר תביעות עד נובמבר 2011, שבו נדרשו העובדים הפלסטינים להצהיר כי הם עובדי קבלן, וכי ידוע להם כי "אין ולא יהיו כל יחסי עובד מעביד" בין העובדים ובין "מתאים לי חנויות" ו/או החברות השלובות בחברה.

אלשייך תובע שכר עבודה, פיצויי פיטורים, דמי הודעה מוקדמת, דמי הבראה, פדיון חופשה שנתית, דמי חגים, הפרשי שכר מינימום, הפרשה לקרן פנסיה, הלנת שכר במשך 26 ימים (בחודשים נובמבר

ודצמבר 2012), בצירוף ריבית והפרשי הצמדה, החזר הוצ' נסיעות וגמול שעות נוספות בסך 107,777 שקל. התביעה מתנהלת עדיין בבית המשפט.

אלומיניום קונסטרקשן בע"מ – אזור התעשייה מעלה אדומים

חברה פרטית לתכנון, ייצור והתקנה של קירות מסך מזכוכית המשולבים בפרופילי אלומיניום. בבעלות: רם-אברהם, מעיין ורעות בונה מירושלים.

מספר עובדים: החברה מעסיקה כ- 200 עובדים. לקוחותיה העיקריים הם חברות בנייה גדולות המתמחות בבניית מגדלים. בין המגדלים הידועים שהחברה סיפקה להם קירות מסך, נמנים מגדל קריית הממשלה בתל אביב, מגדל עזריאלי המרובע, מגדל התאומים ברמת גן ובניין הבנק העולמי בבלרוס.

מחזור ההכנסות של החברה בשנתיים האחרונות עומד על כ- 50 מיליון שקל, ובמאגרי מידע משפטיים ועסקיים באינטרנט היא מקבלת ציון טוב על מוסר תשלומים דייקני לספקיה. למרות זאת, החברה לא שילמה כחוק לעובדיה הפלסטינים וצברה תביעות לא מעטות על הפרת זכויות סוציאליות והפרשי שכר מינימום.

ארבעה עובדים פלסטינים תבעו את החברה, לאחר שפוטרו עקב סירוב ממושך תחת איומים, לחתום על הסכם עבודה לפיו, שכרם ייקבע לפי החוק הישראלי רק מ-1 בינואר 2011, וכי הם מוותרים על הזכויות הסוציאליות שלא שולמו להם בעבר. תביעות העובדים על הפרשי שכר מינימום וזכויות סוציאליות הסתכמו בכ- 250,000 שקל לכל עובד. כעבור זמן קצר, ב-2 ביולי 2012, הגישה החברה תביעות על גרימת נזקים בזדון כנגד שלושה מהעובדים (העובד הרביעי הסכים להצעה כספית וביטל את תביעתו).

בכתבי התביעות שכנגד (ס"ע 45971-04-12, 25704-04-12) ציינה החברה כי מוצריה מיועדים לפרויקטים רחבי היקף וכי היא מקבלת הזמנות מחברות בנייה במיליוני שקלים ומכאן "שכל נזק שנגרם למוצריה עלותו לאין שיעור". עוד הוסיפה החברה כי לצורך ייצור מוצריה היא רכשה ציוד מכני מתקדם ביותר בשווי מיליוני שקלים, והכשירה לשם כך את מיטב עובדיה לצורך ביצוע המשימות וההזמנות באולם הייצור, "כך שהמוצרים היוצאים תחת ידה יהיו ללא פגם, ארוזים כנדרש". הרצאת הפרטים הזו נועדה לתרץ את תביעת הנזיקין שהגישה החברה כנגד העובדים בסך כ-400,000 שקל לעובד. במקביל הוגשה נגד העובדים תלונה במשטרה והם זומנו לחקירה. עצם זימונם של פלסטינים תושבי השטחים לחקירת משטרה בעקבות תלונה של אזרח ישראלי גורר נוהל מניעת כניסה לשטחי ההתנחלויות ולתחום ישראל. בכך נמנעת מהם האפשרות לעבוד אצל מעסיק אחר. למותר לציין איזו משמעות כלכלית יש לצעד כזה, שננקט נגדם רק לאחר שתבעו את זכויותיהם לפי דין. צו המניעה הוסר לאחר התערבותו של עורך דין מטעם "קו לעובד". תביעת העובדים והתביעה שכנגד עדיין מתנהלות בבית המשפט.

מיה תעשיות מזון בע"מ – אזור התעשייה מעלה אדומים

חברה פרטית לייצור, יבוא ושיווק מזון.

בעלות: עמיחי ויהודה ורטהיימר, שמואל ריבלין, משה ויסמן, ישראל גנזל.

חברות שלובות: שלח יזמות בע"מ – רשת סופרמרקטים, שיווק מזון. המעשנת בע"מ – בשר משומר ומעושן.

מספר עובדים: 150 (נכון למארס 2013). בחודשי השיא – ינואר עד מארס מספר העובדים עולה.

לקוחות: כ-750, ביניהם רמי לוי שיווק השקמה, שופרסל, מגה וכן הארגון "לתת" לסיוע הומניטרי.

מחזור מכירות: 108 מיליון שקל בשנת 2012.

בשנים 2009 עד יוני 2013 נתבעה החברה על ידי 44 עובדים פלסטינים בסך **1,475,505 שקל**.

מגה פרינט (ברקו) בע"מ

חברה פרטית. ייצור מלבושים ואבזרי לבוש חד-פעמיים; מפות שולחן; כפפות אגודל מגומי; מוצרים רפואיים חד-פעמיים.

בעלות: דרורה ורפאל לוי.

חברות שלובות: דיבו בד שיווק בע"מ

מספר עובדים: 55 (נכון ליולי 2012).

בשנים 2010 עד יולי 2013 נתבעה החברה ע"י 42 עובדים פלסטינים בסך **1,677,652 שקל**.

אבגי מוריס 2000 (1997) בע"מ – אזור התעשייה ברקו

חברה פרטית העוסקת ביבוא, ייצור ושיווק חדרי שינה, ריהוט לחדרי ילדים ומזנונים. החברה פועלת תחת מפרק ממאסר 2013.

בעלות וניהול משותף: אוסלו בן ציון מלוד ונפתלי כהן מחולון.

חברות שלובות: לוק הסלון בע"מ (ברקו); הבית – רהיטים מבית טוב בע"מ (ברקו).

מספר עובדים: 80 כולל בעלים (נכון לנובמבר 2011).

לקוחות: חברות ועסקים קמעונאים וכן אתרי מכירות מקוונים. ביניהם: עמינח, בסט רהיט, טיב ריהוטים.

מחזור הכנסות: 20,500,000 שקל (ב-2010).

בשנים 2009 עד 2012 נתבעה החברה על ידי 54 עובדים פלסטינים בסך **1,233,739 שקל**.

רוסי סחר בינלאומי בע"מ – אזור התעשייה ברקו

חברה פרטית (מדצמבר 2002) לרהיטים ואביזרי ריהוט בקמעונאות, הכוללת רכישה בדואר באמצעות קטלוגים. כל מכירותיה הן בשוק המקומי. החברה פעילה תחת מפרק.

בעלים: אלעד בנו מאור יהודה; אמיר בנו.

חברות שלובות: רוסי ייזום והשקעות בע"מ; אליעד דניאל השקעות בע"מ.

מספר עובדים: 12, כולל הבעלים (נכון לינואר 2012). במהלך 2010 החליטה החברה להפסיק את פס הייצור, וב-30 באפריל 2012 ניתן צו לפירוק החברה.

לקוחות: שרונית חברה לבניין ולפיתוח בע"מ; א.ב. סקאי סחר בינלאומי בע"מ (מסחר אלקטרוני) ועוד.

מחזור הכנסות ב-2011: 10,000,000 שקל.

בשנים 2009 עד 2012 נתבעה החברה על ידי 44 עובדים פלסטינים בסך **998,912 שקל**.

עופרטקס תעשיות (1977) בע"מ – אזור התעשייה ברקו

חברה פרטית בע"מ (מ-1997), למיחזור פסולת טקסטיל ועיבוד שאריות בדים ולייצור מוצרי ניקוי לבית. מטליות קירצוף, מגבונים ואבזרי טקסטיל שונים לבית.

בעלים ומנהל: צבי מאיר.

חברות שלובות: עופרטקס בע"מ (מוצרים בני קיימא); מאירטקס בע"מ (סמרטוטים); צבי מאיר נכסים בע"מ (שירותים עסקיים).

מספר עובדים: 150 (נכון לאוגוסט 2011).

התפלגות המכירות: 70% ייצוא לאירופה, ארה"ב ואמריקה הלטינית ו-30% לשוק המקומי. לקוחות עיקריים בשוק המקומי: חוגלה וסנו.

לקוחות עיקריים בשוק המקומי: חוגלה וסנו. מצבה הכללי של החברה מוגדר כ"טוב".

מ-2008 עד מארס 2013 נתבעה החברה על ידי 25 עובדים פלסטינים בסך **546,988 שקל**.

תבואות בר מזון (1997) – אזור התעשייה ברקן

חברה פרטית לייצור עוגות ועוגיות. פשטידות ודברי מאפה תחת המותגים 'נוסטלגיה', 'מאפה הארץ' ו-'Free Bakery' (מאפים ללא גלוטן ומאפים כשרים לפסח).

בעלויות: סבי ויעקב בכר (י.ס. בכר השקעות ויזמות בע"מ – 50%), קליינר-פז עירית איטה, פז גיא (תבואות בר בע"מ – 50%). מנכ"לים משותפים: גיא פז, סבי בכר, יעקב בכר.

חברות שלובות: תבואות בר בע"מ; י.ס. בכר השקעות ויזמות בע"מ; פז גיא בע"מ.

מספר עובדים: 70 (נכון למאי 2013). בחורף גדל מספר המועסקים עקב גידול עונתי בביקוש לדברי מאפה. ביולי 2013 החברה עתידה לעבור למתחם גדול יותר באזור התעשייה ברקן כדי להגדיל את כושר הייצור.

מכירות: מוצרי החברה נמכרים לסיטונאים שמפיצים את המוצרים לרשתות שיווק ולקמעונאים. רוב מכירותיה (93%) מיועדות לשוק המקומי והיתר מיועד לייצוא לארה"ב, צרפת, בלגיה, איטליה ואנגליה. ספקים מדווחים על מוסר תשלומים חיובי. לפי דיווחי החברה מחזור הכנסותיה ב-2012: "800,000 שקל".

בשנים 2008 עד אפריל 2013 נתבעה החברה על ידי 12 עובדים פלסטינים בסך **549,124 שקל**.

טעמן – שיווק מזון בע"מ (לשעבר יהודה חיים שיווק בע"מ) - עלה אדומים

חברה פרטית וותיקה לייצור, ייבוא ושיווק מוצרי מזון למהדרין.

בעלות: יהודה, אסתר, דרור ושלום חיים מירושלים וגבעת זאב.

חברות שלובות: חברת סופר דיל מוצרי מזון (94) המפעילה סופרמרקטים בירושלים; חברת טעמן נדל"ן וחברת אחוזת טעמן בע"מ המחזיקות נכסי נדל"ן.

מספר עובדים: 100 (נכון למאי 2013).

לקוחות: קמעונאים של מוצרי מזון ורשתות שיווק כגון: שופרסל, רמי לוי שיווק השקמה, זול בשפע, אושר עד, מחסני מזון זול ובגדול, נווה ירושלים (סמינר לבנות) ועוד. 95% מתוצרתה מיועדים לשוק המקומי ו-5% לייצוא.

מחזור הכנסות: 155 מיליון שקל בשנת 2012 לפי דיווחיה (ללא הצגת דו"חות כספיים).

בשנים 2010-2012 נתבעה החברה על ידי 10 עובדים פלסטינים בסך 439,362 שקל.

עתיר ארי בע"מ – אזור התעשייה מעלה אפרים

חברה פרטית הידועה גם כ"עטיף אריזות (1980) בע"מ לשירותי אריזה ותיווי". בעלים: אמיל חנן מאורנית וסיאייטס ג'ייקובס אסו; מנהלים משותפים: אמיל ואשר חנן. 66% מן הבעלות מוחזקים בידי חברת האם "ג'ייקובס אסוסיאטיס" משווייץ. חברה שלובה: שלפלט בע"מ (יריעות וגליונות מפלסטיק).

מאז 2010 עד אפריל 2013 הוגשו נגד החברה 11 תביעות של עובדים פלסטינים בסך 350,956 שקל. ביוני 2009 פורסמו ב"גלובס" ידיעות, שקשרו את החברה לחקירת הונאה המיוחסת לתאגיד האפוטרופסות 'קרן דורי דורות'.

מפעל גיא צרפתי בע"מ – קרני שומרון

חברה פרטית לייצור פחי אשפה (משנת 2002). בעלים ומנכ"ל: גיא צרפתי. מספר עובדים: 50 (נכון ליוני 2012). ב-2011 זכתה החברה במכרז של עיריית אילת לרכישת מיכלים לאיסוף אשפה. בשנים 2009-2012 נתבעה החברה על ידי 12 עובדים פלסטינים בסך 211,277 שקל.

רהם מוצרי איכות בע"מ – אזור התעשייה ברקן

חברה פרטית לייצור ארונות תצוגה לחנויות ולמשרדים, מדפים, צעצועים, מוצרי פלסטיק. בעלות: גולדה, אורי, ושי רן ברזני (מנכלים משותפים), מרמת גן וקריית אונו. בבעלות החברה נכסי נדל"ן. מספר עובדים: 25 (כולל בעלים (נכון ל-2012)). לקוחות: מרביתם בארה"ב ובמזרח הרחוק. התפלגות מכירות: 97% ייצוא ו-3% שוק מקומי. מחזור הכנסות 5 מיליון שקל (לשנת 2009) מאז 2010 עד מאי 2013 נתבעה החברה על ידי 13 עובדים פלסטינים בסך 198,245 שקל. מאז 2009 עד מאי 2013 נתבעה החברה על ידי 5 עובדים פלסטינים בסך 103,671 שקל.

י.א.ה מתכות בע"מ – אזור התעשייה מעלה אדומים

חברה פרטית לסיטונאות חלקי אופניים ואביזרים.

בעלי ומנהל: יוסף אסרף איב ממבשרת ציון.
חברות שלובות: שירותי אופניים להשכרה.
נכון למארס 2011 החברה העסיקה 5 עובדים.
בשנים 2008 עד 2011 נתבעה החברה על ידי 4 עובדים פלסטינים בסך 86,732 שקל.
יש קרטון מוצרים בע"מ (פתח תקווה) – אזור התעשייה ניצני שלום.
חברה פרטית הממשיכה עסק ותיק לייצור ושיווק של יריעות ושקיות ניילון בועות. פוליאתילן מוקצף וגלילי דבק ניילון.
בעלים ומנהלים משותפים: יונה ושחר קדמון מפתח תקווה.
החברה מעסיקה 22 עובדים (נכון לאפריל 2013).
כל רכישותיה ומכירותיה בשוק המקומי. בין לקוחות החברה: ניופאן טלקום בע"מ; א.י. איגוד שירותי כוח אדם בע"מ; קידום נקודות מכירה בע"מ; קרט ישראל בע"מ ועוד.
מאז 2008 עד יוני 2013 נתבעה החברה על ידי 6 עובדים פלסטינים בסך 78,633 שקל.

עץ וצל עבודות עץ וסוככים בע"מ – אזור התעשייה מעלה אדומים

חברה פרטית לייצור מוצרי עץ וסוככים למרפסות.
בעלים ומנכ"ל: שמעון כהן ממעלה אדומים.
מספר עובדים: 5 (נכון לפברואר 2011).
בשנים 2009-2011 נתבעה החברה על ידי 4 עובדים פלסטינים בסך 64,097 שקל.

חיים בן שטרית מתכות בע"מ – אזור התעשייה מעלה אדומים

חברה פרטית לעיבוד מתכת בחום, מכונות כלים מיוחדות לעיבוד שבבים.
בעלים: חיים ורחל בן שטרית; מנכ"ל: אבי בן שטרית מבית שמש.
מספר עובדים: 16 (נכון למארס 2011).
מחזור הכנסות 5 מיליון שקל (נכון ל-2010).
ב-2011 וב-2012 נתבעה החברה על ידי 6 עובדים פלסטינים בסך 59,681 שקל.

תודות

חדוה ישכר, פעילה בקו לעובד, על הכתיבה והעריכה
לתגריד שביטה, עבד דארי, ערפאת עמרו, ומחמוד עאמר חברי צוות השטח בקו לעובד העובדים עם האיגודים המקצועיים בשטחים. לחנה זהר, רכזת התחום.
לסלוא עלינאת שהיתה רכזת שטחים בשנים 2007-2010